

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 30.11.2006
KOM(2006) 747 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

o provádění nařízení (ES) č. 304/2003 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

o provádění nařízení (ES) č. 304/2003 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek

1. ÚVOD

Tato zpráva byla vyhotovena v souladu s článkem 21 nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 304/2003 o vývozu a dovozu nebezpečných chemických látek¹ (dále jen „nařízení“). Zpráva se týká období od roku 2003 do roku 2005. Nastiňuje hlavní ustanovení nařízení a hlavní úkoly, které plní členské státy, Komise a dané odvětví, a zkoumá dosavadní provádění postupů, včetně opatření přijatých ke zlepšení účinnosti nařízení. Zpráva se také zabývá problémy s prováděním a možnými změnami nařízení, které by mohly dále zlepšit jeho fungování.

Zpráva je souhrnem informací od členských států a Komise ke dni 8. září. Úplné znění zprávy je k dispozici na internetových stránkách².

2. SOUVISLOSTI

2.1. Nařízení ES č.304/2003

Uvedené nařízení vstoupilo v platnost dne 7. března 2003. Jeho hlavním účelem je provést Rotterdamskou úmluvu o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu. Nařízení však také obsahuje řadu ustanovení, která jdou významně nad rámec požadavků Úmluvy. Kromě toho se pravidla vztahují na vývozy do všech zemí, nikoli jen do smluvních stran Úmluvy.

2.2. Určené vnitrostátní orgány a celkový správní a právní rámec

Každý členský stát má svůj určený vnitrostátní orgán nebo orgány, ale Komise působí jako společný určený orgán pro Společenství, který vykonává různé správní funkce uvedené v oddílu 2.3. Komise také koordinuje příspěvky Společenství ke všem technickým záležitostem souvisejícím s Úmluvou na setkáních Konferencí stran (CoP) a na zasedáních Výboru pro přezkum chemických látek.

Obecněji řečeno je Komise odpovědná za zajištění účinného provádění nařízení. To zahrnuje zpracování oznámení o vývozu, oznámení o dovozu a včasnou výměnu informací s určenými vnitrostátními orgány a udržování a vývoj evropské databáze vývozu a dovozu (EDEXIM) spravované Evropským úřadem pro chemické látky (ECB) v Ispře.

Této práci se věnují asi 3,5-4 osoby na rok.

---

¹ Úř. věst. L 63, 6.3.2003.

² <http://ecb.jrc.it/edex>.

Konají se pravidelná setkání s určenými vnitrostátními orgány EU s cílem projednat provádění nařízení a zvláštní setkání expertů ad hoc a další neformální schůzky konané s cílem řešit konkrétní otázky.

Zdá se, že všechny členské státy mají potřebné právní a správní systémy pro provádění a prosazování nařízení. Pověřily určený vnitrostátní orgán či orgány potřebnými správními funkcemi stanovenými k prosazování, přičemž ve většině případů stanovily rovněž sankce za porušení pravidel. Některé členské státy mají různé vnitrostátní orgány pro průmyslové chemické látky a pro pesticidy.

Počet pracovníků zapojených v každém určeném vnitrostátním orgánu do provádění nařízení se pohybuje mezi 0,15 a 1,25 osob na rok. Většina se zabývá zpracováním oznámení o vývozu, za nimiž následují žádosti o výslovný souhlas.

Při provádění nařízení kromě toho pomáhají další pracovníci jiných orgánů, jako jsou celní úřady.

2.3. Hlavní operativní ustanovení a postupy nařízení 304/2003

2.3.1. Oznámení o vývozu (článek 7)

Postup oznámení o vývozu EU se v současné době vztahuje přibližně na 130 chemických látek a skupin chemických látek, které jsou uvedeny v části 1 přílohy I nařízení (naposledy pozměněného nařízením Komise 777/2006). Tento seznam zahrnuje:

- chemické látky, které byly zakázány nebo přísně omezeny právními předpisy Společenství;
- chemické látky, které podléhají postupu PIC („chemické látky, na něž se vztahuje postup PIC“), vyjma těch, které jsou zakázány pro vývoz.

Každý vývozce musí předložit oznámení o vývozu před prvním vývozem chemické látky zapsané v seznamu nejméně 30 dní před očekávaným datem vývozu a nejméně 15 dní před prvním vývozem v každém následujícím kalendářním roce. Oznámení o vývozu je požadováno bez ohledu na určené použití chemické látky a na to, zda takové použití je či není zakázáno nebo přísně omezeno v rámci EU.

Oznámení se předkládá určenému vnitrostátnímu orgánu vývozce, který ověří jeho úplnost a předá jej Komisi. Komise zašle první oznámení pro chemickou látku / dovážející zemi, které obdrží každý rok, jako oznámení Společenství o vývozu. Komise registruje všechna oznámení o vývozu v databázi EDEXIM.

Komise ověřuje oznámení v případech, kdy není k dispozici potvrzení o přijetí od dovážející země. V případě potřeby bude zaslána druhá kopie oznámení.

Přípravek obsahující chemickou látku podle přílohy I podléhá oznámení také tehdy, jestliže koncentrace chemické látky je taková, že by mohla být podnětem k uplatňování povinného označování podle právních předpisů Společenství. V postupu jsou zahrnuty také výrobky nebo konečné výrobky obsahující chemické látky v nezregované formě, na něž se vztahuje postup PIC nebo jsou zakázány či přísně omezeny ve Společenství ve smyslu Úmluvy.

2.3.2. *Oznámení o vývozu obdržena od třetích zemí (článek 8)*

Když Komise obdrží oznámení o vývozu chemické látky ze třetí země, zaregistruje toto oznámení v databázi EDEXIM a potvrdí příjem. Komise předá kopii oznámení a všechny dostupné informace určenému vnitrostátnímu orgánu dotčeného členského státu a na požádání poskytne kopie jiným členským státům.

V případech, kdy určený vnitrostátní orgán v členském státě obdrží oznámení přímo, jej musí zaslat Komisi, přičemž se použije stejný postup uvedený výše.

2.3.3. *Podávání zpráv o chemických látkách, s nimiž se obchoduje (článek 9)*

Vývozce chemické látky uvedené v příloze I musí předkládat výroční zprávy svému určenému vnitrostátnímu orgánu o množstvích takové chemické látky vyvezené do každé dovážející země. Dovozci musejí poskytnout tytéž informace pro chemické látky uvedené na trh ve Společenství.

Určené vnitrostátní orgány zpracují za pomoci těchto informací souhrnné zprávy a zašlou je Komisi, která zveřejní celkový přehled.

2.3.4. *Předkládání oznámení v rámci PIC o regulačních opatřeních sekretariátu Úmluvy (článek 10)*

Komise předkládá oznámení o vyhovujících regulačních opatřeních Společenství. Členské státy mohou předložit také oznámení o vnitrostátních regulačních opatřeních prostřednictvím Komise na základě konzultací s ostatními členskými státy. Pokud regulační opatření nejsou pro oznámení postačující, budou příslušné informace zaslány sekretariátu Úmluvy podle ustanovení Úmluvy o výměně informací.

2.3.5. *Přijetí rozhodnutí Společenství o dovozu chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC (článek 12)*

Komise přijme rozhodnutí Společenství o dovozu chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC, a případně v těchto rozhodnutích uvede informace o příslušných vnitrostátních opatřeních na úrovni členských států.

2.3.6. *Postup PIC a výslovný souhlas (článek 13)*

Postup PIC se v současné době vztahuje na 41 chemických látek nebo skupin chemických látek uvedených v příloze III Úmluvy (převzatých částí 3 přílohy I nařízení). Rozhodnutí o dovozu těchto chemických látek přijatá stranami Úmluvy jsou zveřejňována každých 6 měsíců v „oběžníku PIC“.

Nařízení vyžaduje, aby vývozci dodržovali tato rozhodnutí o dovozu. Zejména nelze vývoz uskutečnit bez výslovného souhlasu dovážející země, který určený vnitrostátní orgán vyvážející země získá od určeného vnitrostátního orgánu dovážející země buď na základě kladného rozhodnutí o dovozu, anebo jinak. Postup výslovného souhlasu se vztahuje na chemické látky, které jsou ve Společenství zakázány nebo přísně omezeny ve smyslu Úmluvy (uvedené v části 2 přílohy I nařízení, která v současné době uvádí 31 takových chemických látek nebo skupin chemických látek), ale nejsou ještě zahrnuty v postupu PIC.

Získání výslovného souhlasu pro chemickou látku je v zásadě jednorázovou záležitostí. Jakmile jej jeden určený vnitrostátní orgán vývozce obdrží, neměl by jej potřebovat žádný vývozce EU pro následné vývozy, pokud podmínky obdrženého souhlasu nestanoví jinak.

2.3.7. *Zákazy vývozu (článek 14)*

Chemické látky a výrobky uvedené v příloze V, jejichž použití je ve Společenství zcela zakázáno, nelze vyvézt. Příloha V zahrnuje v současné době mýdla obsahující rtuť a 10 chemických látek nebo skupin chemických látek obsažených ve Stockholmské úmluvě o persistentních organických znečišťujících látkách v souladu s ustanoveními uvedenými v této úmluvě.

2.3.8. *Požadavky na balení a označování (článek 16)*

Všechny nebezpečné chemické látky a přípravky musejí být bez ohledu na to, zda jsou zakázány nebo přísně omezeny v rámci EU, baleny a označeny pro vývoz tak, jako by měly být uvedeny na trh ve Společenství, tj. štítek a průvodní bezpečnostní list by měly obsahovat stejné informace a měly by být, je-li to proveditelné, v jazyce dovážející země. Kromě toho musejí být splněny požadavky dovážející země na označení. Existují také zvláštní požadavky na datum ukončení použitelnosti, na rozměry a balení obalů atd.

2.3.9. *Aktualizace přílohy I nařízení (článek 22)*

Komise přezkoumá seznam chemických látek obsažený v příloze I alespoň jednou ročně na základě vývoje právních předpisů Společenství a Úmluvy.

3. DOSAVADNÍ PROVÁDĚNÍ

3.1. Oznámení o vývozu

Oznámení o vývozu zpracovávaná členskými státy dosáhla celkového počtu 2273. Tyto počty se v letech 2003 až 2005 významně zvyšovaly z 223 na 1174 za rok. Asi 55 až 60 % představují dotčené látky; zbývající část jsou přípravky. Uvedený počet chemických látek se zdvojnásobil z 24 v roce 2003 na 54 v roce 2005. Celkový počet dovážejících zemí se také zvýšil ze 70 v roce 2003 na 101 v roce 2005.

Více než 80 % celkového počtu oznámení pocházelo z pěti členských států (Francie, Německo, Nizozemska, Spojeného království a Španělska). Deset členských států (Estonsko, Irsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Portugalsko a Slovensko) žádné oznámení o vývozu nepředložilo.

Celkový počet oznámení o vývozu EU skutečně zaslaných Komisí činil 1717 – 126 v roce 2003, 680 v roce 2004 a 911 v roce 2005. 200 zaslaných oznámení ve skutečnosti nemohlo být doručeno (chybná e-mailová nebo poštovní adresa atd.). Ve velkém počtu případů dovážející země nezašle potvrzení o přijetí, jak vyžaduje Úmluva. V roce 2005 bylo 532 oznámení zaslána opakovaně. Komise vyjádřila obavu ohledně obou problémů na konferenci stran Úmluvy.

Obdržená potvrzení o přijetí často obsahují vyjádření, že souhlas s dovozem je nebo není dán bez ohledu na to, zda je nebo není výslovný souhlas požadován nebo byl vyžádán, což svědčí o nepochopení postupů EU v některých dovážejících zemích.

3.2. Výslovný souhlas

Přehled o stavu výslovných souhlasů je uchováván v databázi EDEXIM. Členské státy mohou vkládat údaje buď přímo, i když dovážející země často dávají odpověď ECB, která informace doplní. Ke dni 10. února 2006 EDEXIM vykázala 478 žádostí podaných 95 zemím ohledně asi 20 různých chemických látek a 70 různých přípravků. Většina těchto žádostí týkajících se 98 dovážejících zemí zahrnovala chemické látky uvedené v části 2 přílohy I, tj. látky, které nejsou chemickými látkami, na něž se vztahuje postup PIC, přičemž dvě takové chemické látky – nonylfenoly a nonylfenol ethoxyláty byly zahrnuty v přibližně 60 % případů. V té době bylo celkově obdrženo 239 výslovných souhlasů a zamítnuto bylo 15 žádostí o výslovný souhlas, které se vztahovaly na 12 chemických látek nebo přípravků a 11 zemí. Zbývající žádosti, z nichž některé byly podány v roce 2004, ještě čekají na odpověď.

Skutečný počet případů je vyšší. Uvádění výslovných souhlasů v databázi EDEXIM nebylo do roku 2004 zavedeno, takže některé dřívější případy mohly být opomenuty. Navíc byla vyvíjena snaha o odstranění překrývání nebo zdvojení žádostí v takových případech, kdy byl souhlas obdržen, i když určitý počet zůstává, do značné míry kvůli některým dovážejícím zemím, které souhlas povolují pouze pro konkrétní dodávku.

V mnoha případech se obdržení odpovědi na žádosti zpožďuje v důsledku nesprávných kontaktních údajů určených vnitrostátních orgánů dovážející země. Komise na konferenci stran Úmluvy soustavně naléhala na strany, aby zajistily aktualizaci takových informací, a vyzvala sekretariát Úmluvy, aby pomohl stranám připravit odpovědi o dovozu chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC.

Komise se snažila pomoci členským státům získat výslovné souhlasy nebo žádala od dovážejících zemí vysvětlení, když byly odpovědi nejasné, nebo jim na žádost poskytla doplňující informace. Pro usnadnění odpovědi byl vypracován jednotný formulář žádosti, který je k dispozici v angličtině, francouzštině, španělštině a ruštině. Komise také pracuje na vysvětlivkách, které budou zasílány dovážejícím zemím s oznámením o vývozu a se žádostmi o výslovný souhlas, aby jim pomohla porozumět různým postupům.

Do podrobných poznámek k pokynům byly zahrnuty také pokyny k tomu, jak nejlépe řešit případy, včetně případných možností náhradního dokladu, který by mohl být uznán, není-li k dispozici odpověď od dovážející země.

3.3. Oznámení o vývozu z třetích zemí

Celkový počet oznámení o vývozu obdržených od třetích zemí zaznamenaných v databázi EDEXIM činil 220. Skutečné číslo je pravděpodobně poněkud vyšší, protože je možné, že některá oznámení nebyla předána Komisi nebo jinak nebyla zaznamenaná. I když by oznámení měla být adresována přímo Evropské komisi, obdržela většina členských států oznámení ještě přímo od vyvážejících zemí. Hlavní

problém se týkal oznámení z USA. Většina členských států požádala orgány USA, aby napříště zasílaly oznámení Komisi.

3.4. Zkušenosti s databází EDEXIM

Zpočátku existovaly tři verze databáze: jedna pro ECB/GŘ pro životní prostředí, další pro určené vnitrostátní orgány členských států a veřejná „informační“ verze. Od té doby došlo s cílem vyhovět potřebám uživatelů k řadě zlepšení. Většina členských států má za to, že systém funguje hladce a je velmi cenným nástrojem při zpracování oznámení o vývozu a zdrojem údajů a informací.

Některé problémy přetrvávají, nicméně mnohé z nich byly vyřešeny nebo se řeší. Značného pokroku bylo dosaženo při přípravě „podnikové“ verze, která by vývozcům umožnila elektronicky předkládat oznámení o vývozu potvrzené jejich určenými vnitrostátními orgány. Ve stádiu vývoje se nachází také zvláštní verze pro celní orgány, které potřebují specifický systém, aby se jim usnadnila práce při kontrole vývozu a dovozu v souladu s článkem 17 nařízení. Členské státy tyto plány vítají. ECB poskytla uživatelské příručky a školení pro uživatele. Zorganizovala 7 školení a schůzek s uživateli za účelem projednání zlepšení databáze, včetně 2 schůzek s celními odborníky.

3.5. Podávání zpráv o chemických látkách, s nimiž se obchoduje

Na základě zpráv poskytnutých členskými státy zpracovala Komise celkové souhrnné zprávy za roky 2003, 2004 a 2005, které byly všechny zveřejněny v databázi EDEXIM. Analýza za období 2003 až 2005 je obsažena v oddílu 3.9 úplného znění zprávy.

3.6. Aktualizace přílohy I

Komise pravidelně aktualizovala přílohu I. Tato příloha byla pozměněna nařízením Komise (ES) č. 213/2003³, 775/2004⁴ a 777/2006⁵.

3.7. Provedená oznámení v rámci PIC

Komise dosud předložila oznámení o regulačních opatřeních EU týkajících se 12 chemických látek. Předala také oznámení o vnitrostátních regulačních opatřeních pro další dvě chemické látky.

Při několika příležitostech Komise také informovala ostatní země o regulativních opatřeních Společenství, která nejsou postačující pro oznámení v rámci PIC.

3.8. Rozhodnutí o dovozu chemických látek, na něž se vztahuje postup PIC

Komise přijala tato rozhodnutí, kterými se stanoví odpovědi Společenství o dovozu chemických látek, na které se vztahuje postup PIC: rozhodnutí 2003/508/ES⁶, rozhodnutí 2004/382/ES⁷, rozhodnutí 2005/416/ES⁸ a rozhodnutí 2005/814/ES⁹.

---

³ Úř. věst. L 69, 8.7.2003, s. 27.

⁴ Úř. věst. L 123, 27.4.2004, s. 27.

⁵ Úř. věst. L 136, 24.5.2006, s. 9.

Kromě toho byla řada předchozích odpovědí o dovozu beze změn rozšířena na všechny členské státy EU 25 po rozšíření v roce 2004.

3.9. Činnosti v zájmu dodržování nařízení a jeho prosazování

Celkově se zdá, že nedochází k závažnému porušování nařízení.

Většina členských států předkládajících zprávy o porušení neuložila sankce, ale vydala upozornění a naplánovala do budoucna podrobnější sledování. Ve většině případů bylo nedodržení zjištěno buď celními úředníky, nebo poté, co společnosti předložily své každoroční zprávy o vyvezených množstvích a zjistilo se, že odpovídající oznámení o vývozu chybí.

3.10. Zvyšování povědomí

Všechny členské státy a Komise poskytly danému odvětví informace, obvykle prostřednictvím školení, seminářů, workshopů, bulletinů atd. Podobné konzultace a školení poskytují některé členské státy celním úředníkům.

Návrh podrobných technických poznámek k pokynům pro určené vnitrostátní orgány byl zveřejněn v databázi EDEXIM. Komise zveřejnila pokyny k nařízení ve všech jazycích Evropské unie. Většina určených vnitrostátních orgánů vytvořila webovou stránku k nařízení, včetně verze nařízení a pokynů v národních jazycích.

Komise uskutečnila prezentace určeným vnitrostátním orgánům v dovážejících zemích, aby lépe porozuměly postupů Evropské unie. Některé členské státy se zapojily do informačních programů s třetími zeměmi, včetně seminářů a studijních cest.

4. PROBLÉMY PŘI PROVÁDĚNÍ A MOŽNÁ ZLEPŠENÍ

4.1. Celní dohled

Většina členských států má za to, že prosazování pravidel při hraničních kontrolách je důležité a že je potřeba těsnější spolupráce a pravidelné výměny informací mezi určenými vnitrostátními orgány a celními úředníky.

Článek 17 nařízení je formulován obecně a nemá dostatečnou váhu. Většina členských států by uvítala jasnější ustanovení, včetně zvláštních povinností pro vývozce a vhodných nástrojů, které by celním úřadům usnadnily práci při kontrolách vývozu a dovozu.

V reakci na tyto požadavky bylo dosaženo značného pokroku při zařazení chemických látek podle přílohy I nařízení do kombinované nomenklatury (KN) a při zahrnutí „výstražných označení“ do integrovaného sazebníku Evropských společenství (TARIC) ve vztahu k příslušným kódům KN, což by upozornilo celní

---

⁶ Úř. věst. L 174, 12.7.2003, s. 10.

⁷ Úř. věst. L 199, 7.6.2004, s. 7.

⁸ Úř. věst. L 147, 10.6.2005, s. 1.

⁹ Úř. věst. L 304, 23.11.2005, s. 46.

úředníky na skutečnost, že dotčené chemické látky podléhají nebo by mohly podléhat zvláštním pravidlům. V souvislosti s vypracováním celní verze databáze EDEXIM s cílem vyhovět specifickým potřebám celních úředníků bylo kromě toho dosaženo značného pokroku při uvedení jednoznačných identifikačních kódů v sazebníku TARIC vytvořených databází EDEXIM obsahující provedená oznámení o vývozu, obdržené výslovné souhlasy atd., které by mohly vývozci použít v části 44 formuláře vývozního prohlášení (jednotný správní doklad) a prokázali tak, že pravidla byla dodržena, a které by mohly být snadno ověřeny celními úředníky ověřením v databázi EDEXIM.

Panuje však obecná shoda, že má-li být takový systém plně účinný, mělo by být používání těchto zvláštních identifikačních kódů povinné.

4.2. Výslovný souhlas

Některé členské státy mají problémy s postupem, zejména potíže při získávání včasných odpovědí od dovážejících zemí. Přes snahy vyvážejících určených vnitrostátních orgánů a Komise nebyla na žádosti obdržena odpověď asi v polovině případů, v některých případech po mnoha měsících nebo letech, byť je často známo, že používání chemické látky je v dotčené dovážející zemi povoleno. To často vede k tomu, že nemohou být uskutečněny vývozy ze zemí EU, ale mohou být prováděny jinými zeměmi (protože ty nemusejí pro tyto látky obdržet výslovný souhlas), čímž jsou vývozci EU znevýhodněni. Počet případů takových zpoždění je podstatně vyšší, než se mohlo očekávat při přijímání nařízení, a s tím související činnosti dotčených členských států a Komise jsou mnohem náročnější, než se předpokládalo. Částečně je tento problém způsoben nesprávnými kontaktními údaji; částečně vyplývá z nepochopení našich postupů. Toto nepochopení se týká zejména chemických látek, které nejsou chemickými látkami, na něž se vztahuje postup PIC, a spadají pouze do části 2 přílohy I, což je pro třetí země často zavádějící.

Situaci by mohlo zlepšit poskytování informací v jazyce dovážející země. Východiskem by také mohlo být větší úsilí při pomoci dovážejícím zemím v odpovídání na žádosti s větším zapojením Komise, a to i v koordinační roli. Komise již taková opatření učinila, pokud to bylo možné, a bude tak činit i nadále. Tato opatření měla jistý účinek. Celkově se však situace podstatně nezlepšila a bez dalších opatření se pravděpodobně ani v budoucnu nezlepší.

Některé členské státy by daly přednost zrušení požadavku na výslovný souhlas pro chemické látky uvedené v části 2 přílohy I; nebo v opačném případě přezkoumání kritérií pro zahrnutí chemických látek do uvedené části přílohy I. Dochází však ke shodě v tom, že snad nejlepším řešením by bylo zachovat tento postup, ale prosazovat přístup, kterým by v případech, kdy by nebylo možné obdržet odpověď, mohl vývoz za určitých podmínek jako dočasné řešení pokračovat, přičemž by se vynakládalo další úsilí o obdržení souhlasu.

Kromě toho by mohla být prozkoumána možnost předávání všech žádostí o souhlas prostřednictvím Komise s ohledem na dostupné potřebné zdroje. To by pomohlo předcházet zbytečnému překrývání nebo zdvojení úsilí a je možné, že by to napomohlo k předcházení možnému nedorozumění a uvedení v omyl v dovážejících zemích, které obdrží současně oznámení o vývozu od Komise (prostřednictvím ECB) a žádosti o souhlas přímo od členských států.

4.3. Ostatní body

V rámci pravidel týkajících se oznámení o vývozu (a popřípadě výslovného souhlasu) je zapotřebí větší srozumitelnosti, co se týče přípravků. Tato otázka je již zahrnuta v podrobných poznámkách k pokynům pro určené vnitrostátní orgány, kde se vysvětluje, že přípravky podléhají oznámení o vývozu a (případně) požadavkům výslovného souhlasu jen tehdy, když obsahují chemickou látku nebo látky uvedené v příslušné části nebo částech přílohy I nařízení, pokud je jejich přítomnost taková, že by mohla být podnětem k uplatňování označování bez ohledu na přítomnost jakýchkoli jiných látek v přípravku. To by se mělo odrazit ve vlastním nařízení.

Bylo navrženo, aby oznámení o vývozu každoročně obsahovalo informace o očekávaných množstvích vývozu, aby dovážející země získala jasnější celkovou představu. Užitečné by bylo také vyjasnění určeného použití v oznámeních o vývozu. Další informace tohoto druhu dovážející země často požadují.

Definice „vývozce“ uvedená v nařízení může vyvolat určité problémy v souvislosti s požadavkem na oznámení o vývozu zboží dodávaného výrobcí nebo distributory ES obchodníkům, kteří nemají sídlo v EU a potom zboží vyváží. Tato otázka je řešena v podrobných poznámkách k pokynům pro určené vnitrostátní orgány, avšak musí být zahrnuta do vlastního nařízení, aby byl zaručen harmonizovaný přístup.

Postup pro zpracování oznámení o vývozu ze třetích zemí není optimální. Většina těchto oznámení pochází z USA. Je naděje, že jakmile USA začnou zasílat všechna oznámení přímo Komisi, bude postup fungovat snáze.

Některé členské státy se vyjádřily k potížím se získáváním informací o dovozech chemických látek uvedených v příloze I a spojují je s postupem pro oznámení o vývozu ze třetích zemí. Taková oznámení se však obvykle nevztahují na chemické látky uvedené v příloze I, je tedy nepravděpodobné, že informace v ní obsažené pomohou členským státům při plnění jejich povinností, pokud jde o podávání zpráv. Jedna připomínka požadovala zrušení ustanovení. Takové informace jsou však v zájmu transparentnosti a jsou užitečné pro účely sledování nutnému k obecnějšímu posouzení dopadu a účinků nařízení a právních předpisů Společenství o chemických látkách.

5. ZÁVĚRY

Nařízení č. 304/2003 je v platnosti 3 roky. Během této doby se pracovní zátěž určených vnitrostátních orgánů zvýšila, jelikož vývozci se lépe obeznámili s pravidly a k různým postupům bylo přiřazeno více chemických látek. Výše příslušných zdrojů určených vnitrostátních orgánů celkově není významná. Administrativní zátěž pro vývozce a orgány zůstává přiměřená, ačkoli se některé orgány potýkají s problémy. Pracovní zátěž se bude i nadále zvyšovat, ale celkově by se neměla projevit jako nepřiměřeně zatěžující, pokud budou potřebné zdroje i nadále dostupné na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU.

Postupy nařízení se celkově ukázaly jako účinné a fungovaly dobře. Hlavním problémem byly prodlevy při získávání odpovědí na žádosti o výslovný souhlas. Počet takových případů je mnohem vyšší, než se dalo očekávat, a byl příčinou další

pracovní zátěže. Významně se tak zvýšila administrativní zátěž vývozců, určených vnitrostátních orgánů i Komise. Byli také znevýhodněni vývozci EU oproti konkurentům, aniž se v dovážejících zemích nutně zvýšila ochrana lidského zdraví a životního prostředí. Zvláště problematická je situace, pokud jde o chemické látky uvedené v části 2 přílohy I.

Třebaže existovaly počáteční problémy s databází EDEXIM způsobené potížemi při úpravě databáze za účelem úplného splnění všem požadavkům nařízení a vyhovění potřebám uživatele, bylo při řešení těchto problémů dosaženo velkého pokroku. Tento proces zejména zjednoduší a urychlí plánovaná „podniková“ verze.

Spolupráce mezi členskými státy a Komisí je výborná. Oběh informací mezi různými stranami zpravidla probíhá plynule. Mohl by se však zlepšit tok informací s dovážejícími zeměmi.

Dosud se zdá, že nenastaly žádné závažnější problémy s nedodržováním pravidel.

Byla zdůrazněna důležitost prosazování, zejména co se týče úlohy celních orgánů. Je zapotřebí užší spolupráce s celními úřady. Existuje také široká podpora dalších nástrojů pro usnadnění činnosti celního dohledu, zejména pokud jde o vývozy.

Existuje také řada dalších méně závažných otázek, jejichž rámeček pravidel by mohl být ujasněn.